

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director: Àlex Milian.

Coordinador: Jaume Monzó.

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redac-
ció*), Gemma Aguilera, Lluís Bonada, Xevi Camprubí.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Vanesa
Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Álvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardi, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Tomàs Alcoverro (*Beirut*), Mònica
Bernabé (*Kabul*), Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscú*), Joan Canela (*Johannesburg*), Jordi Carreras
(*Nova York*), Macià Claramunt (*Castelló*), Miriam
Diez (*Ciutat del Vaticà*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*),
Erena Calvo (*Rabat*), Carlos G. Cano (*El Salvador*),
Ricard González (*Washington*), Joan Antoni Guerrero
(*Andorra*), Pere Habet (*Catalunya Nord*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Iris Mir (*Pequin*),
Jordi Mumbú (*Roma*), Federico Rivas (*Buenos Aires*),
Anna Sàez (*Leida*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma
C. Serra (*Berlín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos,
Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva
Tarragona, Jordi Tejel, Alvar Valls, Sergi Vicente.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina
Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta,
Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala,
Toni Payà, Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

La manifestació i el TC

La convocatòria d'una manifestació contra la resolució del Tribunal Constitucional espanyol (TC) sobre l'Estatut de Catalunya és una bona notícia si la resposta no es redueix a la manifestació en si i aconsegueix respostes directes i unitàries dels partits polítics, les associacions socials, empresarials, cíviques i culturals: això no vol dir que tots els partits hagen d'acontegar-se amb el mínim que s'exigisca, però si almenys es defensa unitàriament aquest mínim comú es podran visualitzar les dimensions de la incoherència que representa retallar novament l'Estatut.

Caldrà recordar per enèsima vegada que l'Estatut que va eixir del Parlament de Catalunya fou retallat, modificat i retocat pel Congrés per aconseguir precisament –segons que deia aleshores el PSOE– que fora totalment constitucional? Caldrà recordar que la llei ja ha superat els filtres del Congrés i el Senat i ha estat ratificada en referèndum pel poble de Catalunya? Quan tota la ciutadania, la catalana directament i l'espanyola mitjançant els seus representants a les Corts espanyoles, ja ha aprovat l'Estatut, el TC havia d'acceptar el recurs del PP? L'obligació de l'alt tribunal era admetre que la llei havia estat validada per tots els filtres possibles i que, a més, havia servit de model per a més lleis que no han estat objecte de recurs i que han estat acceptades pel PP en els mateixos termes exactes –exactes als que han estat impugnats– a Andalusia o al País Valencià: la qual cosa demostra la incoherència dels qui el presenten, la hipocresia dels qui l'ataquen.

L'obligació del Tribunal Constitucional no és equilibrar els interessos polítics dels partits que han col·locat els senyors membres del tribunal. La seua obligació és veure quines inconstitucionalitats s'amaguen dins d'un text, però a l'Estatut ja se li havia passat el ribot –recordem que així ho va expressar el Sr. Guerra– tan eficaçment que no deixa ni un relleu per a dubtar.

Duen que, com que no es pot retallar res, retallaran molt poc i faran una sentència *interpretativa* que obligarà a aplicar els articles d'una manera molt restrictiva. L'obligació del TC, des del començament, era acceptar que la sobirania popular (referèndum) i els seus representants (Congrés, Senat, Parlament) ja l'havien presa, aquesta opció d'interpretar la Constitució: ja van decidir ells –que tenen el poder legislatiu– fins on podia arribar l'Estatut. Per tant, l'admissió del recurs ja no tenia sentit ni raó democràtica ni jurídica: ni per a retallar ni per a interpretar.

La manifestació és necessària i important, però no pot ser el final de les mobilitzacions, perquè a Madrid i a la seu del TC només s'hi sentirà una remor de fons. Són els partits polítics que han de fer valer els seus escons, que poden fer pressió a Madrid i on calga. Amb la ciutadania darrere seu.

Als nostres lectors

La sobtada mort del capità del RCD Espanyol, Dani Jarque, el frustrat rescat d'un alpinista aragonès a l'Himàlaia, els mundials d'atletisme, amb l'assoliment de rècords que semblaven impossibles... tot plegat fa dubtar sobre els límits que el cos humà pot travessar. És saludable l'esport d'elit? És perillós abocar-se a les fronteres de l'esforç físic? Un reportatge de Violeta Tena furga en aquestes qüestions i va un pèl més enllà en demanar-se si l'esforç intel·lectual extrem és tant o més arriscat o, per contra, beneficiós i recomanable.

A més, indaguem fins on pot arribar la política exterior d'uns Països Catalans sense estat, però més o menys decidits –segons el cas– a fer-se visibles més enllà de les fronteres estatals.

Àlex Milian
amilian@eltemps.net